

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 19. august 2020

Sag 40/2020

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Jesper Storm Thygesen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Hillerød den 29. april 2019 (9-5707/2018) og af Østre Landsrets 18. afdeling den 27. januar 2020 (S-1308-19).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Jon Stokholm, Jens Kruse Mikkelsen, Anne Louise Bormann og Jørgen Steen Sørensen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 246 samt formildelse og frifindelse for udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og i øvrigt stadfæstelse.

Anbringender

T har anført navnlig, at landsrettens dom er udtryk for forkert retsanvendelse. Dommen indeholder ikke nogen nærmere begrundelse for henførelsen af forholdet til straffelovens § 246, herunder for, om der er direkte årsagssammenhæng mellem Fs død og hendes skadegørende handling, om dødsfaldet var en påregnelig følge af denne handling, og om dødsfaldet kan tilregnes hende som uagtsomt.

Efter en lægefaglig vurdering er det usandsynligt, at der er direkte årsagsforbindelse mellem de stik, som hun påførte F, og hans død. Skaderne ville ikke i sig selv have medført dødens indtræden, og det er tvivlsomt, om stiklæsionerne var en nødvendig forudsætning for udløsning af den hjertearytmi, der forvoldte dødsfaldet. Fs helbredstilstand var meget dårlig, og ifølge Retslægerådets udtalelse ville døden kunne være indtruffet alene ved fysisk aktivitet eller psykisk ophidselse. Det er ikke tilstrækkeligt til at statuere årsagssammenhæng, at volden kun var en medvirkende årsag, og efter landsrettens præmisser foreligger der derfor ikke en sådan årsagssammenhæng.

Hun var ikke bekendt med Fs helbredstilstand, og et stik i kinden kan ud fra en generel vurdering ikke forventes at medføre hjertearytmi. Det var derfor ikke påregneligt for hende, at han ville dø, og dødsfaldet kan heller ikke tilregnes hende som uagtsomt. Forholdet bør således ikke henføres til straffelovens § 246.

Hvis Højesteret er enig i, at forholdet alene skal henføres til straffelovens § 245, bør straffen nedsættes til ikke over 9 måneders fængsel. Det må indgå, at hun ikke tidligere er straffet.

Hun skal også frifindes for påstanden om udvisning, idet betingelserne efter udlændingeloven og EU-retten ikke er opfyldt. Hun har opholdt sig i Danmark i mere end fire år, hvor hun har været i beskæftigelse og sørget for sit eget underhold. Der er ikke holdepunkter for at antage, at hun vil begå ny kriminalitet.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der foreligger den nødvendige årsagssammenhæng mellem den udøvede vold og Fs død, at døden var en påregnelig følge af voldsudøvelsen, og at dødsfaldet kan tilregnes T som uagtsomt. Forholdet er derfor med rette henført til straffelovens § 246.

Landsretten har fundet det bevist, at læsionerne – særligt stiklæsionen ved kæben – må anses for en medvirkende årsag til Fs død. Heri må ligge, at læsionerne var en nødvendig betingelse for dødsfaldet, og dette er tilstrækkeligt til at statuere årsagssammenhæng. Dødsfaldet må også anses for en påregnelig følge af Ts voldsudøvelse. Et stik med en skruetrækker eller lignende i ansigtet på en person må betragtes som en handling af en vis typisk farlighed, og

skadeevnen af hendes handling har udviklet sig i farens retning. Endvidere må dødsfaldet tilregnes T som uagtsomt.

Udgangspunktet for strafudmålingen i sager om legemskrænkelser under særdeles skærpene omstændigheder med døden til følge er fængsel i niveauet 7-9 år. Da sagen har været behandlet som domsmandssag, kan der imidlertid ikke udmåles en højere straf end fængsel i 3 år og 11 måneder. Der er ikke grundlag for formildelse.

Betingelserne for udvisning er opfyldt. T er med rette fundet skyldig i legemsangreb under særdeles skærpene omstændigheder, og karakteren af det strafbare forhold taler for at udvise hende. Proportionalitetshensyn taler ikke mod udvisning, idet hendes tilknytning til Norge er væsentlig større end til Danmark. Hun er født og opvokset i Norge, hvor hun har boet det meste af sit liv, og hvor hele hendes familie bor. Udvisning bør ske med indrejseforbud for bestandig.

Højesterets begrundelse og resultat

T er i landsretten idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for groft legemsangreb med døden til følge, jf. straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, og udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. Hun gør for Højesteret gældende, at landsrettens dom indebærer forkert retsanvendelse, navnlig med hensyn til reglerne om årsagssammenhæng.

Højesteret kan ikke efterprøve den konkret foretagne bevisbedømmelse vedrørende skyldspørgsmålet, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4, modsætningsvis. Højesteret kan imidlertid tage stilling til, om landsretten har anvendt reglerne om årsagssammenhæng mv. rigtigt, og om de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af landsretten, kan begrunde, at forholdet er henført til straffelovens § 246.

Straffelovens § 246 kan bl.a. anvendes, hvis et legemsangreb omfattet af lovens § 245 har haft døden til følge, således at der foreligger særdeles skærpene omstændigheder. Efter straffelovens § 20 skal dødsfaldet kunne tilregnes gerningsmanden som uagtsomt, eller gerningsmanden skal have undladt efter evne at afværge dødsfaldet, efter at han er blevet opmærksom på faren.

Landsretten har efter bevisførelsen fundet, at de læsioner, som T påførte F – herunder særligt stiklæsionen ved kæben – må anses for en medvirkende årsag til, at F afgik ved døden.

Bevisvurderingen må forstås således, at F uanset sin helbredstilstand ikke ville være død den pågældende nat, hvis T ikke havde påført ham læsionerne. Dommen må endvidere forstås således, at dødsfaldet efter landsrettens opfattelse var en påregnelig følge af legemsangrebet, og at det må tilregnes T som uagtsomt.

Højesteret finder, at landsrettens dom ikke indebærer forkert retsanvendelse, og at forholdet med rette er henført til straffelovens § 246.

Sagen er i byretten og landsretten behandlet som domsmandssag, og straffen kan derfor ikke udmåles til fængsel i 4 år eller derover, jf. retsplejelovens § 686, stk. 4, nr. 1. Højesteret finder på den baggrund straffen passende fastsat. Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret endvidere, at T bør udvises med indrejseforbud for bestandig.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

ØSTRE LANDSRETS D O M

Afsagt den 27. januar 2020 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Ulla Staal, Lone Dahl Frandsen og Christian Wenzel (kst.) med domsmænd).

18. afd. nr. S-1308-19:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Christina Schønsted, besk.)

Retten i Hillerøds dom af 29. april 2019 (9-5707/2018) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse efter anklageskriftet, og at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud efter rettens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, subsidiært § 24, nr. 2, jf. § 32.

T har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og A, B, C, D, ,
politiassistent , E, H, J, K, og retsmedicinere Steen Holger Hansen. Der er
endvidere afgivet forklaring af vidnet L.

De i byretten af vidnerne G, I, politiassistent og afgangne
forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret bl.a., at hun det seneste år har boet i Z-by. Efter F's død har hun ikke haft kontakt med hans familie, men hun har fortsat nogle gange om ugen kontakt med E, og på Facebook har hun i begrænset omfang korrespondance med H.

Hun havde et normalt forhold til F. De skændtes indimellem om hestene, herunder om arbejdet med dem og hestepriiserne, men hun husker ikke specifikke hændelser, og de blev

aldrig uvenner. Det var F, der bestemte, men som daglig leder af hestestalden blev hun involveret i beslutninger angående hestene. F var et godt menneske, men han var ikke vant til at blive sagt imod, og hun er meget ærlig og siger tingene ligeud. Hendes forhold til F's børn var godt, men der var ikke tale om tætte relationer.

E, der var vært ved julefrokosten den 27. december 2017, er en tidligere nabo, med hvem hun har en fælles interesse for heste. E er gammel og bor alene, og hun passer derfor lidt på ham. F kendte hverken E eller de øvrige gæster til julefrokosten, og hun mener ikke, at hun forklarede anderledes herom i byretten. Der var ikke nogen, der blev fulde til julefrokosten, og selv drak hun ikke mere end et par øl, fordi hun bagefter skulle fodre heste. Da F kom for at hente hende fra julefrokosten, blev han budt indenfor, men hun husker ikke, hvornår hun og F kørte tilbage til gården. Hun forklarede muligt til politirapport af 8. januar 2018, at de forlod julefrokosten omkring kl. 23.00, og at de var tilbage på gården omkring kl. 23.10 – 23.15. Der var en god stemning mellem hende og F under køreturen hjem, og tilbage på gården kørte F forbi hendes hus og direkte videre til hestestalden, hvor hun blev sat af ved møddingen. Hun gik gennem porten til staldlængen ved møddingen, men så forinden, at F bakkede bilen, og hun antog, at han kørte til hendes bolig, hvor de havde aftalt at overnatte sammen den pågældende nat. Mens hun var i stalden, så hun lys på gårdspladsen og hørte en bil komme. Hun åbnede den blå port i staldlængen til venstre for hovedbygningen, men hun kunne på grund af billygterne ikke se, hvem der sad i bilen, og hun lukkede derfor porten igen og fortsatte arbejdet med at fodre heste. Det tog 10-15 minutter at fodre hestene, hvorefter hun forlod staldbygningen gennem porten ved møddingen og gik i retning mod sin bolig. En lampe på staldbygningen tændte, da hun gik mod grusstien, og som forklaret i byretten så hun herefter F komme gående imod sig og falde om. Hun var på intet tidspunkt ved sin egen bolig, før ambulancen var kørt med F, og det er derfor ikke rigtigt, når H har forklaret, at hun hørte hendes stemme i boligen omkring kl. 23.30. Hun bemærkede ingen skader på F, da han hentede hende fra julefrokosten, og hun har ingen idé om, hvorledes han har fået dem.

Det kan godt passe, at hun til politirapport af 8. januar 2018 forklarede, at hjerteløberen gav hende en telefon, der viste sig at være hendes, men hun husker det ikke nærmere, ligesom hun fortsat ikke husker, at hun omkring kl. 23.30 fem gange ringede til F's telefon. Da ambulancen var kørt med F, og hun kom tilbage til sin bolig, smadrede hun i chok over, at F var død, med sin højre hånd ruden i bryggersdøren. Umiddelbart herefter fik hun et astmafald

og gik derfor ud til F's bil for at lede efter sin astmaspray, men hun kan ikke forklare, hvorfor hun i den forbindelse afsatte blod mange forskellige steder både i og uden på bilen.

Det er rigtigt, at hun vedrørende politiets fund af blod i F's bil til politirapport af 8. januar 2018 forklarede, at hun ikke havde lagt mærke til blod i bilen, men at hun forestillede sig, at det kunne være F's næseblod, da han ofte havde næseblod. Det var først senere, at hun kom i tanke om, at hun, efter at hun med hånden havde knust ruden i bryggersdøren, ledte efter sin astmaspray i F's bil, således som hun forklarede under en samtale med en politiassistent som gengivet i rapport af 17. januar 2018. Det er dog rigtigt, at hun til politirapport af 15. marts 2018 fastholdt de forklaringer, hun havde afgivet til politirapporterne af 28. december 2017 og den 2. og 8. januar 2018, men med de ændringer, der fremgik af hendes samtale med politiassistenten den 17. januar 2018.

De briller, der påført hendes blod blev fundet i hendes udendørs affaldscontainer, var nogle, der havde ligget på bænken i hendes bryggers, og som hun var kommet til at sætte sig på. Hun kan ikke huske, hvornår det skete, men det var nok dagen efter, at F var afgået ved døden. Hun ved ikke, hvorledes brillerne var kommet til at ligge på bænken, og hun kan ikke huske, at hun skulle have bøjet dem. Hun husker heller ikke, om det var de briller, som F bar den 27. december 2017 om aftenen. Hun ved ikke, hvorfor hun ikke oplyste om brillerne i forbindelse med afhøringen af hende til politirapport af 2. januar 2018, som hun gennemlæste og havde rettelser til, udover at hun da blot forsøgte at besvare politiets spørgsmål, så godt hun kunne.

Vidnet A har supplerende forklaret bl.a., at det godt kan passe, at hun til politirapport af 2. januar 2018 forklarede, at hun og hendes kæreste, L, den 27. december 2017 kom tilbage til gården ca. kl. 23.20. De parkerede bilen ved staldlængen til venstre for hovedbygningen og parallelt med denne, og således at bilens lygter var rettet mod staldlængen for enden af gårdspladsen. Som hun husker det, havde de standset bilens motor og skulle til at tage deres ting ud af bilen, da tiltalte åbnede den blå port i staldlængen til venstre for hovedbygningen, men hun husker ikke, om bilens lygter da var slukket. Som forklaret i byretten så tiltalte på hende og L uden tegn på genkendelse eller smil og lukkede derpå porten igen, hvilket hun fandt mærkeligt. Hun og L gik ind i hovedbygningen, og højst 5-10 minutter senere bankede tiltalte på. Tiltalte græd og talte rigtig meget, men hun kan ikke huske, hvad tiltalte sagde, da hun selv var meget påvirket af situationen. Da familien efterfølgende var samlet, var tiltalte

vred og oprørt. Tiltalte fyldte meget i lokalet, og tiltaltes reaktion var voldsom i betragtning af, at det var hende og hendes brødre, der havde mistet deres far. Akutlægen anbefalede en obduktion med henblik på at få undersøgt, om hjertestopet kunne have en genetisk årsag, da det var påfaldende, at en så relativ ung mand fik hjertestop. Hun, L og akutlægen havde en samtale om tiltaltes lidt mærkelige opførsel. Da politiet senere kom, var tiltalte blevet mere rolig.

Vidnet L har forklaret bl.a., at han er kæreste med A. Han havde kun mødt tiltalte et par enkelte gange, og han kendte hende derfor ikke særlig godt. Den 27. december 2017 var han og A tilbage på gården omkring kl. 23.20-23.30, og da de parkerede bilen ved staldlængen til venstre for hovedbygningen, stak tiltalte hovedet ud af en dør til venstre for porten i denne længe. Tiltalte så meget forskrækket ud og trak straks døren til sig igen uden at hilse på dem, og han sagde derfor til A, at det vel nok var en ”varm velkomst” at få. Han kan ikke huske, om bilen var standset, men selv om bilens lygter muligt fortsat var tændt, gjorde tiltalte ikke tegn til, at hun blev blændet heraf.

Der gik kun få minutter, fra han og A var kommet ind i hovedbygningen, til det bankede kraftigt på døren. Da han åbnede døren, så han, at tiltalte var på vej væk, hvorfor han råbte efter hende. Hun kom tilbage og fortalte, at F var faldet om, og sammen løb han og tiltalte gennem staldlængen for enden af gårdspladsen og ud på grusstien, hvor F lå. Han gik straks i gang med at give hjertemassage, alt imens tiltalte flere gange højlydt gentog, hvad der var sket i løbet af aftenen. Der var telefonisk forbindelse med alarmcentralen, og på et tidspunkt, da der var problemer med at styre hjertemassagen, følte han, at tiltalte modarbejdede arbejdet hermed så meget, at han råbte ”hold kæft” til hende. Da akutlægen senere orienterede den samlede familie, var tiltalte også den, der var mest højlydt, og som fyldte mest, og på et tidspunkt bad akutlægen tiltalte om at tage sig sammen. Tiltaltes måde at være ked af det på virkede påtaget. Han fortalte akutlægen, at tiltalte havde forklaret, at hun og F var kommet hjem fra en julefrokost og sammen havde fodret hestene, men at dette ikke hang sammen med, at han og A netop havde set tiltalte ved stalden, og at F var faldet om et stykke fra stalden. Akutlægen var enig i, der var noget ”fishy” ved tiltaltes opførsel.

Han sagde flere gange til tiltalte, at hendes forklaring ikke hang sammen, og tiltalte ændrede herefter forklaring til, at F havde hentet hende fra en julefrokost og sat hende af ved stalden,

og at hun alene havde fodret heste, mens F var kørt videre til hendes bolig, hvor de sammen skulle overnatte. Det var tiltaltes seneste forklaring, som han oplyste om i forbindelse med afhøringen af ham til politirapport af 3. januar 2018, og han fortalte da ikke om tiltaltes tidligere anderledes forklaring, da han på dette tidspunkt tænkte, at tiltalte i situationen ikke havde fået alle detaljer med.

Vidnet B har supplerende forklaret bl.a., at tiltalte virkede oprevet og frustreret, og da familien ikke rigtig kendte hende, var det akavet, at hun var til stede, når familien i stor sorg samledes i køkkenet. Det var endvidere besynderligt, at tiltalte kort efter gik ovenpå til hans fars soveværelse. Da politiet havde forladt gården, fulgte han tiltalte hjem, idet han kunne mærke på sine søskende, at de ikke kunne "rumme" tiltalte. Da han og tiltalte kom til tiltaltes bolig, spurgte han hende, om han skulle gå med indenfor, men hertil svarede tiltalte meget bestemt, at det skulle han ikke. Hans fars bil holdt ud for tiltaltes bolig, og da han satte sig ind i bilen for at køre den tilbage til gården, blev han chokeret, da han konstaterede, at der var blod i den, og han skyndte sig derfor tilbage til gården, hvorfra han ringede til politiet. Et eller to døgn senere nævnte han over for tiltalte, at der var blod i hans fars bil, men han kan ikke huske tiltaltes reaktion herpå. Det kan godt passe, at han til politirapport af 3. januar 2018 forklarede, at tiltalte havde fortalt ham, at hans far havde stillet en buket blomster til hende i hendes bolig, som hun havde set, efter at hans far havde kørt hende hjem fra julefrokosten, og inden hun gik til stalden for at fodre hestene.

Han havde ikke mødt tiltalte ret mange gange, og han kendte hende derfor ikke særlig godt. Han talte relativt meget med sin far om farens forhold til tiltalte, da han gerne ville passe på sin far og vise interesse. Faren fortalte herunder om en episode til en fest hos nogle venner, hvor tiltalte var blevet så ophidset, at faren måtte få en ven til at hente hende og køre hende hjem, og at faren herefter havde lagt tiltalte "på is". Der er for ham ingen tvivl om, at tiltalte har et voldsomt temperament, og hans far var meget klar i mælet om, at han og tiltalte ikke skulle flytte sammen. Faren trak sig normalt fra konflikter, og faren skulle provokeres rigtig meget, før han blev vred.

Vidnet C har supplerende forklaret bl.a., at det godt kan passe, at han til politirapport af 3. januar 2018 forklarede, at den kvinde, som kom ham i møde, da han ankom til gården, og som havde en strikket sweater og lange bukser på, muligt også havde støvler på, men han husker

det ikke længere. Det er rigtigt, at han tre gange blev afhørt af politiet, og at han da forklarede, at han på jorden omkring afdøde fandt en mobiltelefon og en nøgle, som kvinden, der var kommet ham i møde, sagde, var hendes, og som han derfor udleverede til hende. Det er også rigtigt, at han under den anden afhøring hos politiet specifikt blev spurgt om, hvorvidt han også fandt et par briller, og hertil svarede benægtende. Det var først omkring en måned senere, at han kom i tanke om, at der på jorden omkring afdøde også lå et par briller, således som han forklarede i byretten.

Vidnet D har supplerende forklaret bl.a., at han ikke oplevede nogen unormal eller mistænkelig adfærd fra de pårørende, og at han ikke bemærkede, om der lå et par briller på jorden omkring afdøde.

Vidnet har supplerende forklaret bl.a., at hun rettelig først fik mistanke om noget mistænkeligt, efter at hun havde talt med de pårørende. Det kan godt passe, at hun som angivet i udskriften fra alarmopkaldet den 28. december 2019 da udtalte, at hun fandt tiltalte "lidt ejendommelig" og "psykisk særdeles ejendommelig". Det lyder rigtigt som gengivet i hendes forklaring til politirapport af 2. januar 2018, at hun da udtalte, at tiltalte virkede beruset, vred og aggressiv. Det var usædvanligt, at hun på denne måde over for politiet gav udtryk for, at der var noget "uldent" ved dødsfaldet, som hun ikke i øvrigt nærmere kan uddybe.

Vidnet politiassistent har supplerende forklaret bl.a., at han og en kollega blev sendt til gården på grund af et mistænkeligt dødsfald, men ambulanceredderne på stedet var overbeviste om, at afdøde var død af en blodprop i lungen. Der var ingen tvivl om, at familien var utilfreds med denne melding, idet familien mente, at noget var galt, og navnlig fastholdt afdødes datter dette, men uden nærmere at kunne konkretisere det, bortset fra, at tiltalte skulle have udvist en besynderlig adfærd ved stalden. Han og hans kollega kunne ikke konstatere tegn på, at afdøde skulle have været udsat for vold, og da de forlod stedet, var de ikke i tvivl om, at afdøde var faldet om som følge af en blodprop. De havde dog ikke kørt længe, før de blev sendt tilbage til gården, idet der var konstateret blod i afdødes bil. De undersøgte bilen, men tænkte, at blodet kunne skyldes afdødes opkast efter blodproppen i lungen.

Vidnet E har supplerende forklaret bl.a., at han og tiltalte er gode venner, og at de har en fælles interesse omkring heste. De spiste middag sammen flere gange om måneden, også efter at tiltalte var flyttet fra Y-by, og det seneste år har de set hinanden 1-2 gange om måneden, og de er således fortsat venner. Som forklaret i byretten blev der ikke drukket meget til julefrokosten hjemme hos ham, og selv fik han nok kun 4-5 genstande, da han skulle på arbejde den følgende morgen kl. 05, og han lagde ikke mærke til, hvor meget tiltalte fik at drikke. Det er rigtigt, at han tog fotos i løbet af aftenen, og at han ikke ville udlevere dem til politiet, da de var private.

Vidnet H har supplerende forklaret bl.a., at hun og tiltalte havde et udmærket forhold, da de begge arbejdede på F's gård. Efterfølgende har de skrevet lidt sammen på Facebook, og de har også tilfældigt mødt hinanden et par gange i forbindelse med heste.

I boligen, som tiltalte, hun og G boede i, havde hun et værelse, der vendte mod syd ud mod haven. Værelset havde det 3. og 4 vindue regnet fra øst (foto, ekstrakten s. 141) og havde således væg op til tiltaltes køkken. Som forklaret i byretten hørte hun den pågældende aften, inden hun omkring kl. 23.30 faldt i søvn, tiltaltes stemme, som var skinger, oprørt, meget ked af det og grædefærdig, men hun kunne ikke høre, hvad tiltalte sagde. Det var ikke længe, at hun hørte tiltaltes stemme, men dog i mere end de tre sekunder, som hun forklarede i byretten.

Vidnet J har supplerende forklaret bl.a., at F var konfliktsky, og han brød sig ikke om at skændes. Han var en sød, kærlig og omsorgsfuld far og ægteemand og ikke en, der blev jaloux. Hun talte ofte med F efter skilsmissen, og de var jævnligt sammen i forbindelse med arrangementer hos fælles venner. Hun var glad på F's vegne over, at han havde fået en kæreste, som hun dog kun havde mødt to gange tidligere.

Den pågældende aften kørte hendes datter, A, og A's kæreste, L, omkring kl. 23.00 fra hendes bopæl for at overnatte hos F, hvilket er en køretur, som højst tager fem minutter. Det kan godt passe, at hun til politirapport af 2. januar 2018 forklarede, at A og L kørte fra hende omkring kl. 23.15-23.30, men hun har ingen sikker tidsfornemmelse. Det kan godt passe, at hun også forklarede, at F havde været meget glad i den tid, han havde kendt tiltalte, og at F og tiltalte virkede meget forelskede og glade for hinanden. Hun forklarede muligvis også, at tiltalte den

pågældende nat virkede meget chokeret og bare stod og rystede, men hun husker derimod ikke, at tiltalte skreg.

Vidnet K har supplerende forklaret bl.a., at han ikke kan erindre, at F nogensinde har taget en rigtig diskussion. F fortalte jævnlige, at der var lidt ”bump på vejen” i forhold til tiltalte, men han kom aldrig med specifikke eksempler herpå, og F var i øvrigt glad i sin hverdag, selv om det således var ”op og ned” i forholdet mellem ham og tiltalte. For ham var F og tiltalte ikke det ideelle par, da de var meget forskellige, navnlig var F meget rolig, mens tiltalte klart var mindre rolig. F fortalte på et tidspunkt, at tiltalte havde sagt til ham, at de skulle forloves i 2018 og giftes i 2019, men at han havde sagt til hende, at det ikke kom til at ske. Det kan godt passe, at han til politirapport af 15. januar 2018 forklarede, at F undlod at tage telefonen, når han og tiltalte var uvenner, da F aldrig indgik i konflikter, hvilket han ikke kunne undgå, hvis tiltalte ringede til ham i ophidset tilstand.

Vidnet retsmediciner Steen Holger Hansen har supplerende forklaret bl.a., at intet tydede på, at afdøde var faldet forover og havde slået sit hoved mod gårdspladsen, idet afdøde i så fald ville være påført flere ukarakteristiske skader, navnlig i form af hudafskrabninger. Afdøde havde derimod tre til fire ensartede læsioner med et karakteristisk udseende, som måtte være påført med en genstand med en firkantet form, som derfor ikke kunne være en kniv eller syl. Sårlanderne var flossede, ligesom der var hudafskrabninger omkring sårene, hvorfor læsionerne snarere måtte være påført med en stump end en spids genstand, og bedste bud var en skruetrækker, som afdøde mindst tre gange og muligt fem til seks gange var blevet ramt af i ansigtet. Kun det ene stik (læsion 7) var gået i dybden, og det er en tilfældighed, at dette stik ikke havde ramt andre vitale dele i området end muligt nervus vagus. De øvrige stik var ikke gået i dybden, da de var standset af kraniet. Huden er forholdsvis sej at trænge igennem selv med en kniv, men er kniven først trængt herigennem, fortsætter den let videre i dybden, medmindre den rammer knogler eller muskulatur. En skruetrækker er ikke spids som en kniv, og det kræver således stor kraft at trænge gennem huden med en skruetrækker.

De tre identiske læsioner på afdødes ryg (læsion 11) kan heller ikke være påført afdøde ved et fald, da det ikke er sandsynligt, at man ved et fald samtidig påføres tre identiske læsioner. Læsionerne havde en form svarende til, at de kunne være påført ved kraftige spark med en støvle- eller skosnude, mens afdøde lå ned.

Afdøde havde et forstørret hjerte med svær åreforkalkning med forsnævninger af kranspulsårerne og mulig betændelse i venstre hjertekammers forvæg. Man kan leve med ret svære åreforkalkninger, da blodet i så fald søger andre veje, og man kan have et meget dårligt hjerte uden symptomer herpå. Der blev ikke påvist blodpropper ved obduktionen, men noget tydede på, at afdøde på et tidspunkt havde haft en blodprop i hjertet.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun den 15. februar 2018 flyttede tilbage til Norge, hvor hun siden har boet. I det seneste år har hun dog været i Danmark en til to gange om måneden med ophold af forskellig længde, da hun har en kæreste i Danmark, hvor hun også fortsat har heste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmål

Det må lægges til grund, at F den pågældende aften i bil hentede tiltalte fra en julefrokost, og efter tiltaltes forklaring var de omkring kl. 23.10 – 23.15 tilbage på F's gård, hvor der da ikke var andre personer til stede. Efterfølgende ankom A og L til gården, og A og L havde kun opholdt sig få minutter i hovedbygningen, da tiltalte bankede på og fortalte, at hun netop havde set F falde om ved ridehuset. A foretog kl. 23.42 opkald til alarmcentralen, hvorefter en ambulance og senere en akutlæge ankom til stedet, hvor akutlægen kl. 00.28 erklærede F død, og kl. 02.05 kørte ambulancen med F fra gården.

Obduktionen af F og efterfølgende undersøgelser viste, at F havde en svær hjertesygdom i form af forstørret hjerte med svær åreforkalkning med forsnævninger af kranspulsårerne samt bindevævsdannelse og mulig betændelse i venstre hjertekammers forvæg. Obduktionen viste endvidere, at F i ansigtet havde tre stiklæsioner, som udseendemæssigt var identiske, og som muligt kunne være påført med en skruetrækker. Den ene stiklæsion ved venstre kæberand var ca. 5 cm dyb, og stikkanalens forløb var i tæt relation til flere nerver, som har betydning for hjertets pulsfrekvens, og som ved stimulering kan medføre langsommere puls og i nogle tilfælde hjertestop. På lænderyggen havde F tre identiske trapezformede læsioner, som med stor kraft kunne være påført med en støvlespids svarende til spidsen af tiltaltes støvler.

Ifølge de lægelige oplysninger, herunder Retslægerådets udtalelse, var årsagen til dødens indtræden akut hjertesvigt som følge af de svære hjerte- og hjertekarforandringer, idet hjertesvigtet muligt var udløst af de påviste læsioner, særligt stiklæsionen ved kæben. De påviste svære hjerte- og hjertekarforandringer var i sig selv tilstrækkelige til at fremkalde pludselig uventet hjertedød som følge af hjertearytmi, men påførelsen af læsionerne kunne være medvirkende årsag hertil. Specielt stiklæsionen ved kæben, hvor stikkanalens forløb var i tæt relation til flere nerver, som har betydning for hjertes pulsfrekvens, men også anden fysisk vold eller psykisk ophidselse kunne i forbindelse med den påviste svære hjertelidelse udløse et hjertestop. Ifølge Retslægerådet er det sandsynligt, at der var en sammenhæng mellem påførelsen af de anførte læsioner, den svære hjertesygdom og dødens indtræden.

Landsretten finder, at det må lægges til grund, at F den pågældende aften mellem omkring kl. 23.10 – 23.15 og kl. 23.40 blev påført de nævnte tre stiklæsioner i ansigtet og tre læsioner på ryggen. Det må endvidere lægges til grund, at tiltalte var den sidste person, der så F i live.

Tiltalte har forklaret, at da hun og F den pågældende aften omkring kl. 23.10 – 23.15 kom tilbage til gården, kørte F direkte til staldene, hvor han satte hende af, for at hun kunne fodre heste, og hun antog, at F herefter kørte til hendes bolig på naboejendommen, hvor de havde aftalt at overnatte sammen. Da hun havde fodret hestene og til fods var på vej til sin bolig, kom F gående imod hende og faldt om. Hun var klar over, at familiemedlemmer til F i mellemtiden var ankommet til hovedbygningen, og hun kontaktede derfor straks disse.

Tiltalte har ingen forklaring på de læsioner, som F var påført i ansigt og på ryg. Hun har heller ingen forklaring på, at en undersøgelse af hendes telefon har vist, at hun den pågældende aften kl. 23.24 og kl. 23.32 foretog henholdsvis tre og to forgæves telefonopkald til F telefon. Om F's briller, der bøjet sammen på midten og påført hendes blod blev fundet i hendes udendørs affaldscontainer, har hun forklaret, at hun kom til at sætte sig på brillerne, der lå på en bæk i hendes bryggers, men hun har ikke kunnet forklare, hvorledes brillerne herved fik den bøjede facon. Om fund af blod i F's bil forklarede tiltalte først, at det muligt stammede fra, at F havde haft næseblod, men gjort bekendt med, at undersøgelser havde vist, at blodet stammede fra hende, ændrede hun forklaring til, at hun efter at have beskadiget sin hånd ved rudeknusning havde været i F's bil for at lede efter sin astmaspray. Tiltalte har imidlertid ikke kunnet forklare, hvorfor hendes blod herved blev afsat adskillige steder både inde i og uden

på bilen. I relation til H's forklaring om, at hun, der havde værelse i samme bygning, som tiltalte havde sin bolig i, den pågældende aften, før hun omkring kl. 23.30 faldt i søvn, hørte, at tiltalte var kommet hjem, idet hun hørte tiltaltes stemme i et højt stemmeleje, og at stemmen var oprørt, skinger og ked af det, har tiltalte forklaret, at det ikke er rigtigt, da hun efter julefrokosten først var hjemme i sin bolig, efter at ambulancen kl. 02.05 havde forladt gården.

På denne baggrund finder fem voterende, at det er ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring, og at der herefter er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at det er tiltalte, der har påført F de tre stiklæsioner i ansigtet og de tre læsioner på ryggen som beskrevet ved obduktionen. Efter de lægelige oplysninger, herunder Retslægerådets udtalelse, og da F ikke havde symptomer fra sin alvorlige hjertelidelse, finder disse voterende endvidere, at læsionerne, herunder særligt stiklæsionen ved kæben, må anses for at have været medvirkende årsag til, at F afgik ved døden. I det anførte omfang stemmer disse voterende herefter for, at tiltalte er skyldig i tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.

Én voterende finder ikke, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis, hvorfor denne voterende stemmer for at frifinde tiltalte.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Straf

Straffen fastsættes efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Udvisning

Tiltalte er norsk statsborger og har bopæl i Norge. Hun er idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, og udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig har herefter hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5. Da tiltalte er EØS-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b, jf. § 2, stk. 3, jf. stk. 1, og EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af en EU/EØS-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Denne grundbetingelse for at udvise en EU/EØS-statsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I. mod Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid, Tyskland), præmis 30.

Tiltalte er dømt for et groft, umotiveret overfald, hvor hun med et redskab, formentlig en skruetrækker, tildelte forurettede stiklæsioner i ansigtet, hvoraf et stik gik 5 cm i dybden og var medvirkende årsag til, at forurettede afgik ved døden. På denne baggrund finder landsretten, at tiltaltes adfærd, uanset at tiltalte ikke tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og at udvisning kan ske begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, og artikel 28, stk. 2.

Der skal herefter foretages en proportionalitetsvurdering, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1. Ved denne vurdering skal der bl.a. tages hensyn til Menneskerettighedsdomstolens praksis vedrørende Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om respekt for privat og familieliv, jf. herved artikel 7 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

T er som nævnt idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for et groft, umotiveret overfald, hvor hun med et redskab, formentlig en skruetrækker, tildelte forurettede stiklæsioner i ansigtet, hvoraf et stik gik 5 cm i dybden og var medvirkende årsag til, at forurettede afgik ved døden. Tiltalte er født og opvokset i Norge, hvor hun har boet hele livet, bortset fra at hun i perioder fra 1994 til februar 2018 sammenlagt har boet ca. 4½ år i Danmark. Hun er ikke gift og har ingen børn, og hele hendes familie bor i Norge, hvortil hun senest flyttede tilbage i februar 2018. Tiltalte har fået en kæreste i Danmark, hvor hun fortsat har heste opstaldet.

Landsretten finder, at tiltaltes tilknytning til Danmark er begrænset, og at hendes altovervejende tilknytning er til Norge. Herefter og efter arten og grovheden af tiltaltes kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig ikke er et uproportionalt indgreb i strid med opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, samt Menneskerettighedskonventionens artikel 8 og EU-Charterets artikel 7.

Tiltalte udvises derfor med indrejseforbud for bestandig.

T h i k e n d e s f o r r e t :

T straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.

DOM

afsagt den 29. april 2019

Rettens nr. 9-5707/2018

Politiets nr. 0900-73262-00001-18

Anklagemyndigheden

mod

T

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. december 2018.

T er tiltalt for

legemsangreb under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1,

ved den 27. december 2017 mellem omkring kl. 23.10 og kl. 23.40 på ... i X-by at have tildelt F tre slag eller spark i ryggen og adskillige stik i hovedet med en skruetrækker eller lignende, herunder et 5 cm dybt stik i venstre side af ansigtet ved kæbebenet, hvorved han i kombination med bl.a. svære forkalknings-forandringer af kranspulsårerne og svære forkalkningsforandringer i legemspulsåren faldt om og afgik ved døden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf i 3 år og 6 måneder.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, subsidiært § 24, nr. 2, med et indrejseforbud efter rettens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 32.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne A, B, C, D, , Politiasistent
, E, G, H, I, J, K, pa. , læge og overlæge
Steen Holger Hansen, Retsmedicinsk Institut.

Forklaringer er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Tiltalte var kæreste med afdøde, F, født den 11. august 1965. Tiltalte var ansat hos afdøde som staldansvarlig. Hun boede på adressen ..., X-by, der er tilknyttet ejendommen Afdøde var bosiddende på ..., ..., X-by. Herfra drev han virksomhed med heste og kreaturer. F er ifølge sin dødsattest afgået ved døden den 28. december 2017, kl. 00.27.

Tiltalte var til julefrokost hos en bekendt den 27. december 2017 i Y-by. Hun blev ud på aftenen hentet af afdøde. De kørte tilbage til

Af teleoplysninger fremgår, at tiltalte den pågældende aften kl. 23.24 foretog tre opkald til afdødes mobiltelefon. Kl. 23.25 foretog hun endnu et opkald, ligesom hun kl. 23.32 foretog to opkald. Ingen af opkaldene gik igennem til afdødes mobiltelefon.

Den samme aften kl. 23.41 blev der af afdødes datter, A, foretaget et alarmopkald, da F var fundet livløs liggende på en jordvej mellem ... og ..., X-by. Kl. 23.43 blev der sendt en ambulance til stedet. Kl. ca. 23.45 ankom hjerteløberen, C. På et tidspunkt herefter ankom akutlægen, . Som nævnt blev F erklæret død den 28. december 2017, kl. 00.27. Kl. 00.54 foretog akutlægen et alarmopkald til politiet og gjorde opmærksom på, at hun fandt dødsfaldet mistænkeligt.

Det fremgår af teleoplysninger, at tiltaltes mobiltelefon den 28. december 2017, kl. 01.04 var i aktivitet, hvor der blev ringet til afdødes mobiltelefon.

Akutlægen har i notat fra kl. 01.14 anført, at de pårørende ønsker obduktion.

Kl. 01.15 blev politiet sendt til stedet og ankom kl. 01.52.

Kl. 01.26, kl. 01.47, kl. 02.13 og kl. 02.33 er der aktivitet fra tiltaltes telefon.

Politiet forlod ... kl. 02.36.

Afdødes søn, B, ville afhente afdødes Fiat Punto, der holdt parkeret ved tiltaltes bopæl. I bilen konstaterede han, at der var blodspor på gearstangen, hvorefter han kl. 02.49 ringede til politiet, der returnerede til

Den 3. januar 2018 blev der foretaget en undersøgelse af tiltaltes bopæl. Der fandtes flere steder på gulvet i stuen små tørre dryp med udseende som "tyndt blod". I spisekøkkenet var der tilsvarende dryp. Termoruden i bryggersdøren var blevet knust. Det var alene det inderste lag glas, der var gået i stykker. I forbindelse med et hundesøg blev de udendørs affaldscontainere gennemgået. I en container til bioaffald, der stod ud for tiltaltes bryggersdør, fandtes en plastaffaldspose, hvori der lå flere effekter og nederst i posen lå der et par sammenkrøllede briller med mørkt stel.

Af kriminalteknisk erklæring vedrørende bryggers og køkken er det i en sammenfatning anført, at der fandtes flere blodspor i bryggerset og i det nordøstlige hjørne af køkkenet. Der var også karakteristiske aftørningsstriber som efter afvaskning med en klud.

Under en genransagning af tiltaltes bopæl den 12. januar 2018 i en skuffe i entréen mellem soveværelse og badeværelse et par pæne sort damesko med afrundet snude. I et værelse i den bagerste del af huset fandtes en skruetrækker med lige kærve med en bredde på ca. 0,5 cm. I samme værelse fandtes et par sorte damestøvletter med spids snude.

I bryggers og i afdødes Fiat Punto er alene fundet blodspor af blod fra tiltalte. Der er ikke blod fra afdøde.

Af kriminalteknisk erklæring af 4. april 2018 fremgår, at tiltaltes fodtøj, der er fundet hos hende som ovenfor beskrevet er blevet undersøgt og sammenlignet med blodudtrædninger på afdødes ryg. Det er konkluderet, at det ikke kan udelukkes, at blodudtrædningerne er afsat med fodtøjet, men at en nærmere sammenligning ikke kan foretages.

Af oplysninger fra Profil Optik, X-by, fra den 12. januar 2018 fremgår, at afdøde senest er undersøgt den 25. marts 2017, hvor han havde en nærsynethed på -3,25 på højre øje og -2,75 på venstre øje. Afdøde købte den 26. juni 2013 et stel "Fleye Fleye Eli 004 - shiny gun 5518", hvor han fik udskiftet glas den 25. marts 2017. Han købte den 25. marts 2017 et andet par briller med stel "Polo Ralph Lauren OPH2123". Det bemærkes, at brillerne i tiltaltes affaldsspand var stellet "Fleye Fleye Eli 004 - shiny gun 5518".

Der er dokumenteret en række fotos af bl.a. oversigtskort over grunden, ..., tiltaltes bolig med bryggers, bioaffaldsspand, afdødes Fiat Punto, jordvejen, hvor afdøde blev fundet, gårdsplads med staldbygninger samt af afdøde. Afdødes briller, der blev fundet i tiltaltes affaldsspand, har været forevist.

Retsmedicinske erklæringer

Der er foretaget retspatologisk undersøgelse af tiltalte den 2. januar 2018. Det er anført:

"...

Med undersøgte i trinvis afklædt tilstand påvistes aftegn på vold:

1. På håndfladesiden af højre håndled, et område målende 1,5 x 1 cm med enkelte rødbrune, delvist skorpedækkede, delvist ophelede hudafskrabninger målende fra 0,1 x 0,1 cm til 0,3 x 0,1 cm.
2. På håndrygsiden af højre 4. finger, svarende til mellemstykket, to rødbrune, delvist skorpedækkede, delvist ophelede hudafskrabninger, hver målende 0,3 x 0,2 cm.
3. På håndrygsiden af højre 5. finger, svarende til grundstykket, to rødbrune, delvist skorpedækkede, delvist ophelede hudafskrabninger målende 0,3 x 0,2 cm og 0,3 x 0,1 cm.
4. Opadtil på forsiden/undersiden af venstre lår, en grønlig underhudsblødning, gullig i periferien, målende 1,5 x 1 cm.
5. På forsiden af venstre underben, enkelte rødlig, skorpedækkede hudafskrabninger målende op til 1 x 0,1 cm.

Undersøgte oplyste at læsion 1-3 var opstået efter den i sagen omhandlende hændelse ved, at undersøgte havde slået sin hånd igennem et vinduesglas. Hun kendte ikke opståelsesmåde eller -tidspunkt for læsion 4 og 5, men oplyste, at hun tit pådrog sig læsioner på benene i forbindelse med sit arbejde med heste.

Konklusion:

...

Af tegn på vold påvistes hudafskrabninger på højre håndled (1) og højre hånds fingre (2-3). Disse læsioner var af ældre dato, meget vel opstået på det i sagen omhandlende tidspunkt. Læsionerne var opstået ved let stump vold. Om opståelsesmåden i øvrigt kan intet sikkert siges, men læsionerne kan muligt være opstået, som af undersøgte oplyst, ved en blanding af stump og skarp vold ved slag gennem en vinduesrude.

..."

Det fremgår af Retspatologisk erklæring af 2. januar 2018, at afdøde er blevet obduceret. Af obduktionserklæringen fremgår:

"Konklusion:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste 52-årige overvægtige mand af tegn på vold påvist en stiklæsion ved venstre kæberand (7). Stiksåret var uregelmæssigt og havde nærmest karakter af et kvæstningssår. Stiklæsionen gik gennem underhud, muskulatur på venstre side af halsen, strejfede venstre underkæbevinkel og endte i bløddelsvævet i venstre side af svælget ved lejet efter den venstre mandel. Stikkanalen var ca. 5 cm i dyb og stikretningen lige mod højre og let nedad. Denne læsion var frisk, opstået ved skarp/stump vold meget vel med en ikke helt spids eller skarp genstand, muligvis en skruetrækker eller lignende. Stiklæsionen havde ikke læderet et større blodkar og skønnes ikke umiddelbart at have haft betydning for dødens indtræden.

Af yderligere tegn på vold påvistes kvæstningssår i højre side af panden (2) og over venstre øjenbryn (4), hudafskrabninger over venstre øjenbryn (4), på overlæben (5), ved højre mundvig (6), under hagen (8) og på højre underarm (9) og underhudsblødninger over venstre øjenbrun (3), på højre underarm (9) og på venstre side af brystkassen (10). Disse læsioner var ligeledes friske og opstået ved let stump vold, flere aflæsionerne muligvis med samme genstand som ovenfor beskrevet.

Endvidere påvistes af tegn på vold tre identiske hudafskrabninger (11) med blodudtrædning i det underliggende væv på ryggen. Disse læsioner var ligeledes friske og opstået ved let til moderat stump vold i live, meget vel ved slag eller spark med en genstand med et karakteristisk udseende, der muligvis kan identificeres, såfremt den påvises.

Endelig påvistes af tegn på vold brud af højre og venstre 2. -7. ribben med omgivende blodudtrædning samt blodansamling under venstre del af skjoldbruskkirtlen og i højre side af brystskillevæggen. Læsionerne var friske, opstået ved moderat stump vold i live og kan være følger efter forsøg på genoplivning. Anden opståelsesmåde kan dog ikke udelukkes, idet blodudtrædningerne skønnes at overstige, hvad man vanligtvis ser efter genoplivningsforsøg. Det er muligt, at det samlede læsionsbillede kan have haft betydning for dødens indtræden.

Af tegn på sygdom påvistes forstørret hjerte, svære forkalkningsforandringer af kranspulsårerne med svære forsnævninger, svære forkalkningsforandringer i legempulsåren, bindevævsdannelse i begge lungers overlapper, forstørret blærehalskirtel og bjælkedannelse i urinblæren.

Som følge af genoplivningsforsøg ses anlagt adgang til blodbane på ydersiden af venstre albuebøjning samt mærker efter elektrodepads på brystet.

Dødsårsagen er ikke oplyst ved obduktionen. De påviste hjerte- og hjertekarforandringer kan have været medvirkende til dødens indtræden.

...

Udvendig undersøgelse

...

Læsion 7 på venstre side af ansigtet ved åbning til halsen organer viste sig at gå i dybden, blev det besluttet at afbryde obduktionen og tage kontakt til Nordsjællands Politi. Til stede ved den resterende del af obduktionen...

...

Af tegn på vold ses:

1. I højre tinding, et område målende 3,4 x 2,8 cm med mindst otte punkt-formede underhudsblødninger målende fra 0,1 x 0,1 cm til 0,3 x 0,2 cm.
2. Opadtil på højre side af panden, ved hårgænsen, et kvæstningssår, målende 0,8 x 0,2 cm.
3. Over venstre øjenbryns inderste del, en sribeformet, skråt nedad mod højre forløbende, rødlig underhudsblødning, målende 1 x 0,5 cm.
4. Over venstre øjebryns yderste del, en sribeformet, skråt nedad mod højre forløbende, ikke skorpedækket, rødlig hudafskrabning målende 0,8 x 0,1 cm, og umiddelbar under et nærmest firekantet, overfladisk kvæstningssår, målende 0,4 x 0,4 cm.
5. Midt i overlæben, to ikke skorpedækkede, rød-gullige hudafskrabninger målende 0,9 x 0,3 cm og 0,6 x 0,4 cm.
6. I højre mundvig, en sribeformet, skråt nedad mod højre forløbende, ikke skorpedækket, rødlig hudafskrabning, målende 1,7 x 0,1 cm.
7. På venstre kind, 4 cm under og 2,5 cm foran øregangen, et kvæstningssår, målende 0,9 x 0,3 cm der opadtil forsætter i en overfladisk hudafskrabning der måler 0,9 x 0,3 cm og som opadtil ender i to rette vinkler.
8. Midt på forsiden af halsen under hagen, en sribeformet, skråt nedad mod venstre forløbende, ikke skorpedækket, rød-gullig hudafskrabning, målende 0,8 x 0,3 cm.
9. Nedadtil på håndfladesiden af højre underarm, en punktformet, skorpedækket, rødlig hudafskrabning målende under 0,1 cm i diameter, med omgivende rødlig underhudsblødning målende 0,3 cm i diameter.
10. Midt på venstre side af brystkassen en rødlig underhudsblødning, bestående af punktformede elementer, målende 1,2 x 1 cm.
11. På ryggens lændedel, 121 cm over venstre hæl og 1 cm til venstre for midtlinjen, et område der måler 7 x 5 cm med tre rødlige, ikke skorpedækkede hudafskrabninger, der hver måler 1,3 x 0,5 cm. Læsionerne synes at være trapezformede, hvor den lange side, der vender mod venstre måler 1,3 cm og den korte side, der vender mod højre måler 0,8 cm.

Indvendig undersøgelse

Halsen fridissekeres. Opadtil på venstre side afhalsen, svarende tillæsion 7 ses i det underliggende bløddelsvæv og muskulatur en stikkanal med en redde på ca . 0,5 cm med omgivende blodudtrædning. Denne blodudtrædning tammer fra en stikkanal der starter ved vinkel på venstre kæbe og har en bue på 3-5 cm med en retning bagud, nedad og mod højre, endende ved venstre mandel. Denne læsion rammer kæbemuskulaturen, men ikke knoglen. Desuden rammer denne læsion ikke de stor kar på venstre side af halsen, men de mindre kar med omgivende blodudtrædning. Ydermere ses på venstre side afhalsens muskulatur, under venstre skjoldbruskkirtels lap, en blodudtrædning, målende 4 x 2,5 cm. Der ses ingen blodudtrædninger i bløddelsvævet på halsens forside eller højre side.

..."

Af supplerende obduktionserklæring af 6. februar 2018 fremgår:

"...

Konklusion:

...

Nu afdøde havde et forstørret hjerte med svær åreforkalkning med forsnævninger af kranspulsårerne samt bindevævsdannelse og mulig betændelse i et område i venstre hjertekammers forvæg.

Den ved obduktionen påviste stiklæsion ved venstre kæberand var ca. 5 cm dyb og endte på udsiden af venstre side af svælget. Der påvistes ingen betydende karlæsioner, men i tæt relation til stikkanalens forløb findes flere nerver, blandt andet den såkaldte nervus vagus og dennes sidegrene. Denne nerve har betydning for hjertets pulsfrekvens og ved fysisk stimulering af nerven ved klemning om eller slag på halsen kan medføre ændret nerveaktivitet, hvilket kan resultere i en langsommere puls og i nogle tilfælde hjertestop.

Efter resultatet af de supplerende undersøgelser må dødsårsagen antages at være akut hjertesvigt som følge af de påviste hjerte- og hjertekarforandringer. Det må skønnes muligt, at det akutte hjertesvigt kan være udløst af den påviste stiklæsion ved venstre kæberand, hos den påvist hjertesygge mand."

Retspatologisk afdeling har i erklæring af 15. januar 2018 efter at være præsenteret for en række genstande udtalt sig om, hvorvidt disse kunne have forårsaget stiklæsionen eller andre af afdødes skader. Herom hedder det i erklæringen:

"...

Af disse 11 læsioner skønnes læsionerne 2, 4, 7 og 11 at have en størrelse og en form, der muligvis kunne tilskrives en specifik genstand. De øvrige læsioner må betegnes som uspecifikke.

201

Et par damesko med en skosnude, der har form af en afrundet spids, der måler ca. 1,3 cm i højden og ca. 0,8 cm i bredden. Heraf udgør sålen ca. 0,3 cm i højden. Dameskoene skønnes muligvis at kunne have medført læsion 11 men ikke de øvrige læsioner.

202

Skruetrækker med en æg, der måler ca. 0,5 x 0,1 cm. Skruetrækkeren skønnes muligvis at kunne have påført læsion 2, 4 og 7.

203

Et par damestøvletter med en støvletsnude der har form af en afrundet spids, der måler ca. 1,9 cm i højden og ca. 1,1 cm i bredden. Heraf udgør sålen ca. 0,5 cm i højden. Damestøvletterne skønnes at kunne have medført læsion 11, men ikke de øvrige læsioner.

252

Skruetrækker med en æg, der måler ca. 0,4 x 0,1 cm. Skruetrækkeren skønnes muligvis at kunne have påført læsion 2, 4 og 7.

254

Skruetrækker med stjernespid, der måler ca. 0,4 cm i diameter. Skruetrækkeren skønnes næppe at kunne have medført de påviste læsioner.

255

Skruetrækker med en æg, der måler ca. 0,4 x 0,1 cm. Skruetrækkeren skønnes muligvis at kunne have påført læsion 2, 4 og 7.

Det skønnes således muligt at skruetrækkerne, koster 202, 252 og 255 kan have påført læsion 2,4 og 7. Derudover skønnes det muligt at læsionerne 5, 6, 8 og 9, kan være påført med skruetrækker.

..."

Retspatologisk afdeling har den 21. februar 2018 besvaret flere spørgsmål. Af erklæringen herom fremgår:

"Spørgsmål 1

Er der tale om et naturligt dødsfald?

Svar

Dette kan ikke med sikkerhed besvares bekræftende. Det vurderes at dødsårsagen må antages at være akut hjertesvigt som følge af de påviste hjerte- og hjertekarforandringer, men da nu afdøde op til dødens indtræden har været udsat for vold mod hoved, hals og krop må det skønnes muligt, at dette kan have haft betydning for udviklingen af akut hjertesvigt.

Spørgsmål 2

Hvilke døds måder kan der være tale om?

Det bedes herunder oplyst, om dødsårsagen kan skyldes en kombination af den vold, som er beskrevet i obduktionsrapporten af 2. januar 2018 (læsion 1-10). I bekræftende fald bedes det beskrevet, hvilke momenter, der indgår i denne vurdering, herunder den ved volden evt. fremkaldte skræk eller ophidselse.

Svar

Der kan således være tale om et ikke-naturligt dødsfald. Disse inddeles i ulykke, selvmord og drab/vold. Flere af de påviste læsioner må betegnes som uspecifikke, men særlig læsion 7 på venstre side af halsen og læsion 11 på ryggen synes begge at være påført med en genstand, dels en skruetrækker eller lignende og dels en støvlesnude eller lignende. Da læsionsmønsteret ikke synes at have karakter af at være ulykkesbetinget eller at være selvpåført, taler det primært for, at nu afdøde har været udsat for en voldelig handling, der kan have udløst akut hjertesvigt.

Spørgsmål 3

Er det sandsynligt, at den påviste stiklæsion, evt. i kombination med de øvrige tegn på vold og en ved volden fremkaldt skræk eller ophidselse, er årsag til dødens indtræden? (Det bedes herunder oplyst, om nervus vagus i den konkrete sag skønnes påvirket afstiklæsionen).

Svar

Det er beskrevet at fysisk og emotionel stress, der kan opstå som følge aftraumatisk påvirkning, eller bare trusler herom, kan øge kravene til hjertes pumpefunktion og dermed medføre hjertesvigt hos et i forvejen svækket hjerte. Der er endvidere beskrevet at traumer mod halsens sider kan medføre langsom puls, uregelmæssig puls og hjertestop som følge af en påvirkning af bl.a. vagusnerven. Det må skønnes sandsynligt, at den påviste stiklæsioner har haft tæt relation og muligvis kontakt til vagusnerven eller en afdens grene.

Spørgsmål 3a

Er det i bekræftende fald sandsynligt, at døden ville være indtruffet, hvis afdøde ikke havde haft de påviste hjerte- og hjertekarforandringer?

Svar

Akut hjertesvigt som følge af traume mod halsen med påvirkning af bl.a. vagusnerven, kan forekomme hos hjerteriske.

Spørgsmål 4

Er det sandsynligt, at døden ville være indtruffet den 28. december 2017, hvis afdøde ikke havde været udsat for den vold, der er beskrevet i obduktionsrapporten af 2. januar 2018? Det bedes herunder oplyst, om de beskrevne hjerte- og hjertekarforandringer vurderes at være af en sådan karakter, at dødens indtræden måtte anses for umiddelbart forestående?

Svar

Dette er et hypotetisk spørgsmål. Efter det oplyste synes nu afdøde at have været fuldt arbejdsdygtig i et formentlig fysisk krævende erhverv som hestehandler. Han havde været aktiv forud for det passerede, bl.a. ført automobil og der forligger ikke oplysninger om, at nu afdøde havde klaget over hjerteproblemer. Nu afdødes læge

havde ved et tjek tidligere på måneden for det passerede fundet afdøde lidt overvægtig med normalt kolesteroltal men uden holdepunkt for at nu afdøde var hjertesyg og han fandt dødsfaldet uventet. Der er således ikke holdepunkt for, at nu afdøde i væsentlig grad har været påvirket afsymptomer fra hjertet eller at dødens indtræden måtte anses for umiddelbart forestående.

Spørgsmål 5

Vedr . spørgsmålet om farlighed:

Hvilke faremomenter kan der være forbundet med at påføre en person den i obduktionsrapporten pkt. 7 nævnte stiklæsion? (Er der andre momenter end den beskrevne risiko for at ramme nervus vagus og dennes sidegrene?)

Svar

Hvis en person bliver tildelt en stiklæsion på den ene side af halsen er der flere strukturer der kan læderes: halspulsåren, hvilket ville medføre betydelig blødning, halsblodåren, hvilket ville medføre blødning og mulig indsugning afluft i blodåren , hvilket kan kompromittere hjertes pumpefunktion, svælg, strube eller luftrør, hvilket kan medføre blødning i luftvejene og ned i lungerne samt rygmarven, hvilket kan medføre lammelser i kroppen."

Retslægerådet har i udtalelse af 20. august 2018 erklæret følgende:

"Spørgsmål 1:

Hvad er efter Retslægerådets vurdering årsag til dødens indtræden?

Retslægerådet vurderer, at årsagen til dødens indtræden er akut hjertesvigt, som følge af de anviste svære hjerte- og hjertekarforandringer. Hjertesvigt/hjertestop er muligt udløst af de påviste læsioner, særligt stiklæsionen på halsen.

Spørgsmål 2:

Hvilken betydning for dødens indtræden har de påviste hjerte- og karforandringer?

De påviste hjerte- og hjertekarforandringer med svær åreforkalkning med forsnævring samt hjerteforstørrelse og bindevævsdannelse samt mulig betændelse i venstre hjertekammers forvæg er i sig selv tilstrækkelige til at fremkalde pludselig uventet hjertedød som følge af hjertearytmi.

Spørgsmål 3:

Kan en eller en kombination af de ved obduktionen påviste læsioner (1-11) være enten selvstændige eller medvirkende årsag til dødens indtræden?

De påviste læsioner kan næppe i sig selv være selvstændig årsag til dødens indtræden, eftersom læsionerne ikke inddrager store kar, som kan have bidraget til dødelig forblødning. Påførelse af læsionerne kan være medvirkende årsag. Forklaringen herpå er - som allerede angivet af retsmedicinerne - at der i tæt relation til specielt stikkanalens forløb på hoved /hals findes flere nerver, herunder specielt nervus vagus og dennes sidegrene, som har betydning for hjertes pulsfrekvens. Fysisk stimulation af disse kan udløse langsom puls og i yderste tilfælde hjertestop. Dette kan med den påviste svære hjertesygdom, specielt den svære forkalkning af hjertets kranspulsårer, også indtræde i forbindelse med fysisk aktivitet som slåskamp og psykisk ophidselse såsom skænderi.

...

Spørgsmål 3b:

Med hvilken grad afsandsynlighed er døden indtrådt som følge af en kombination af de ved obduktionen påviste læsioner og de påviste hjerte- og karforandringer?

Det er ikke sandsynligt, at de påviste læsioner eller kombinationen heraf har været direkte årsag til dødens indtræden. Det er - forklaret ud fra ovennævnte mekanismer - sandsynligt, at der er en sammenhæng med påførelsen af de anførte læsioner, den svære hjertesygdom og dødens indtræden. Det er ikke muligt at graduere enne sandsynlighed eftersom hjertesygdommens sværhedsgrad vurderes i sig selv at kunne forårsage dødens indtræden."

Personlige forhold

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Af afhøring af 14. januar 2019 har tiltalte om sin tilknytning til Danmark forklaret, at hun er født og opvokset i Oslo, Norge. Hun har afsluttet en landmandsuddannelse i Norge, hvorefter hun i 1995 er fortsat på Teknisk Skole i Kolding, Danmark. Hun har i perioden fra 1. august 1994 til 15. februar 2018 samlet opholdt sig 4½ år i Danmark. Tiltalte er flyttet tilbage til Norge den 15. februar 2018. Hun har ikke familie eller kæreste i Danmark.

Udlændingestyrelsen har i udtalelse af 16. april 2019 anført, at på baggrund af Anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at tiltalte forventes idømt en frihedsstraf af 4 års varighed sammenholdt med EU-reglerne og de i udlændingelovens § 26, stk. 2, nævnte hensyn, tiltræder Udlændingestyrelsen, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 2. januar 2018 til den 7. februar 2018.

Retten's begrundelse og afgørelse

Det fremgår af erklæringer af 2. januar og 6. februar 2018 fra Retspatologisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, udarbejdet af overlæge, retsmediciner, Steen Holger Hansen, at afdøde havde flere læsioner, hvoraf den alvorligste var en stiklæsion i venstre side af ansigtet ved kæbebenet i en dybde på 5 cm endende på udsiden af venstre side af svælget. Stiklæsionen, der var frisk, er ifølge erklæringen af 2. januar 2018 opstået ved skarp/stump vold, som meget vel kan stamme fra en ikke helt spids eller skarp genstand, muligvis en skruetrækker eller lign. Der er ifølge erklæringen to yderligere læsioner i panderegionen, som muligvis efter det anførte kan hidrøre fra samme genstand. På grundlag af Steen Holger Hansens forklaring og svar på spørgsmål 2 i erklæring af 21. februar 2018, hvor han har præciseret sin erklæring af 2. januar 2018 angående læsion 7, stiklæsionen, og læsion 11, tre mærker på ryggen, antages det, at disse må være påført med en genstand, dels en skruetrækker eller lign. og dels en støvlesnude eller lign., og at disse læsioner ikke synes at have karakter af at være ulykkesbettinget. Stikket ved venstre kæbe er ifølge Steen Holger Hansens forklaring vurderet til at være gennemført med en ikke ubetydelig kraft, da huden er perforeret og stikket har en

dybde på cirka 5 cm ind i svælget. Stikket har ramt cirka 1 cm fra hovedpulsåren og 1 cm fra en stor pulsåre med direkte blodgennemstrømning fra hjernen. Det er efter hans vurdering en tilfældighed, at stikket i sig selv ikke har fået meget alvorlige følger. Om mærkerne på ryggen er der i øvrigt i retsmedicinsk erklæring af 2. januar 2018 anført, at disse meget vel kan være tilføjet ved slag eller spark med en genstand med et karakteristisk udseende. Retten finder på grundlag heraf, at der over for afdøde som angivet i anklageskriftet er udøvet grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1.

Afdøde blev fundet livløs den 27. december 2017 omkring klokken 23.40 på jordvejen mellem ... og ... i X-by, der er en del af afdødes ejendom, Retslægerådet har i sin erklæring udtalt, at afdøde er afgået ved døden af akut hjertesvigt som følge af svære hjerte- og hjertekarforandringer. Det er vurderet, at døden kan være udløst af de påviste læsioner, særligt stiklæsionen på halsen. Det er endvidere anført, at de påviste hjerte- og hjertekarforandringer med svær åreforkalkning med forsnævring samt hjerteforstørrelse og bindevævsdannelse samt mulig betændelse i venstre hjertekammers forvæg i sig selv er tilstrækkelige til at fremkalde en pludselig uventet hjertedød som følge af hjertearytmi. Retslægerådet har i sit svar på spørgsmål 3b vurderet, at det ikke er sandsynligt, at de påviste læsioner eller kombinationen heraf har været direkte årsag til dødens indtræden. Det er efter det anførte sandsynligt, at der er en sammenhæng med påførelsen af læsionerne, den svære hjertesygdom og dødens indtræden. Det er ifølge Retslægerådet ikke muligt at graduere denne sandsynlighed eftersom hjertesygdommens sværhedsgrad i sig selv kunne forårsage dødens indtræden. De nærmere omstændigheder omkring voldsudøvelsen er ikke på nogen måde fastlagt. Når henses til det anførte finder retten, at der ikke er et sikkert grundlag for, at døden er indtruffet som en følge af voldsudøvelsen. Der foreligger derfor alene vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og ikke tillige efter straffelovens § 246, da dødens indtræden ikke kan anses for en uagtsom følge af volden.

Det skal herefter afklares, hvorvidt det er tiltalte, der har udøvet volden. For at domfælde i en straffesag skal der foreligge velunderbyggede holdepunkter for, at tiltalte har udøvet gerningsindholdet i tiltalen. Det er på ingen måde tilstrækkeligt, hvis retten har en formodning for tiltaltes skyld. Anklagemyndigheden har anført, at der foreligger indicier for, at det ud fra sund fornuft må være tiltalte, der har udøvet volden. For at dømme alene på grundlag af indicier skal der efter rettens opfattelse foreligge en stærk indiciekæde med tungtvejende indicier.

Afdøde er som anført fundet livløs og umiddelbart herefter konstateret død. Der er ingen vidner, som har set et oprin, der kunne have ført til dødsfaldet. Endvidere er der ikke fundet en skruetrækker el.lign. eller fodtøj, som med en højere grad af sikkerhed har været anvendt ved voldsudøvelsen. Tre af de skruetrækkere, der er fundet under ransagning, kan svare til den genstand, som er anvendt, men der er ikke efter det foreliggende nogen større sandsynlighed herfor, hvilket også er gældende for de fundne støvler/støvletter. Gerningsvåbnet til stiklæsionen eller støvler, der har forårsaget mærkerne på ryggen, forefindes derfor ikke. Der er – som anført af anklagemyndigheden – ingen klare tekniske beviser for tiltaltes skyld. Der er således ikke blod eller dna fra tiltalte på afdødes tøj.

Tiltalte har under hele sagen i det væsentlige afgivet en overensstemmende forklaring, men retten har bemærket, at hun på flere punkter under hovedforhandlingen har haft vanskeligt ved at erindre det passerede.

Tiltalte og afdøde havde den 27. december 2017 været kærester i mere end et år. Deres forhold har efter det oplyste været afbrudt i perioder. Tiltalte boede i en del af et hus på ... i X-by, der hørte under afdødes landbrugsejendom, ..., hvor han boede Der er ikke grundlag for, at der mellem tiltalte og afdøde skulle have været væsentlige kontroverser, eller at tiltalte har et særligt stærkt temperament. At forholdet mellem tiltalte og afdøde var uden væsentlige problemer den 27. december 2017 støttes af, at afdøde hentede tiltalte fra julefrokost den 27. december 2017 om aftenen, og at vidnet E, der var vært for julefrokosten, forklaring om, at der var god stemning mellem tiltalte og afdøde. Vidnerne G og H, der bor ... i samme hus som tiltalte og som var hjemme den 27. december 2017 om aftenen, har efter deres forklaringer ikke hørt diskussioner eller skænderi mellem tiltalte og afdøde. Vidnet H har dog hørt tiltaltes stemme i 3 sekunder og en dør, som smækkede.

Tiltalte var således sammen med afdøde, da de kom hjem den omhandlede aften. Afdøde afgik som nævnt ved døden som følge af vold kortere tid efter hjemkomsten under uafklarede omstændigheder. Det var tiltalte, der fandt afdøde efter, at hun og afdøde havde været adskilt i antageligt mindre end en halv time. Det må antages, at tiltalte og afdøde kom tilbage til ... omkring kl. 23.15. Tiltalte har forklaret, at hun fodrede heste i staldbygningerne ved hovedhuset, da de kom hjem. Vidnerne G og H har forklaret, at det var normalt, at tiltalte fodrede om aftenen omkring kl. 16 - 18. Vidnet H har forklaret, at det var aftalt, at tiltalte skulle fodre hestene, når tiltalte kom hjem fra julefrokost. Vidnet A har forklaret, at hun kom kørende sammen med sin kæreste ind på gårdspladsen omkring det angivne tidspunkt. Tiltalte var i en af staldbygningerne, hvor hun på det tidspunkt åbnede en dør til stalden. Det er vidnets vurdering, at tiltalte, der ikke hilste, smækkede stalddøren i. Efter vidnets opfattelse var det som om, at tiltalte havde dårlig samvittighed. Retten finder på grundlag af det anførte, at tiltalte må have befundet sig ved staldene som forklaret af hende.

Tiltalte har under det videre forløb ringet til afdøde ved seks opkald kl. 23.24, 23.25 og 23.32, der ikke gik igennem. Tiltalte har ingen erindring om disse opkald. Anklagemyndigheden har som indicer henvist til, at tiltalte ved stalden har udvist en mistænkelig adfærd ved ikke at hilse på og smækket døren over for vidnet A, der i øvrigt havde fødselsdag den pågældende dag, hvor tiltalte havde deltaget i et arrangement for vidnet. Der efter det anførte ifølge anklagemyndigheden ikke en naturlig forklaring på de mange opkald til afdøde, medmindre tiltalte og afdøde havde haft nylige uoverensstemmelser.

Tiltalte har forklaret, at hun den 28. december 2017 efter at være fulgt hjem af vidnet B i frustration slog sin hånd imod ruden i døren i bryggerset, således at det indvendige glas knustes. Hun pådrog sig skader på højre hånd, der blødte. I bryggerset er fundet en knust rude samt blodspor fra tiltalte. Hun har tillige forklaret, at hun var ved at få et astmaanfald og skulle finde sin astmaspray, der var i tiltaltes bil i indkørslen. De tekniske undersøgelser af bilen viser, at der alene er fundet blod efter tiltalte i bilen. Der er også fundet tiltaltes blod på afdødes briller. Som nævnt er der ikke fundet blod fra tiltalte på afdødes tøj. Vidnet, afdødes bror I, har forklaret, at han den omhandlede nat den 28. december 2017 besøgte tiltalte, hvor han trøstede hende. Han så den knuste rude i bryggerset, ligesom hudafskrabningerne på tiltaltes højre hånd. Der er ingen vidner, som tidligere på aftenen/natten, hvor tiltalte var til stede omkring forsøget på genoplivning af afdøde, der har bemærket, om tiltalte skulle have haft blod på hænderne. Tiltaltes forklaring om, at hun efterfølgende har pådraget sig skaderne på sin højre hånd kan derfor ikke tilsidesættes og derfor ej heller, at hun knuste ruden senere på natten.

Tiltalte har forklaret, at hun antageligt den 28. december 2017 satte sig på afdødes briller, der lå i bryggerset. Afdødes briller pakkede hun i en plastpose og lagde dem i sin bioaffaldsspand. Brillerne, der er fremvist i retten, fremstår som bukkede og kan ikke have fået sin foreliggende fremtræden ved, at tiltalte har sat sig på dem. Retten finder, at tiltaltes forklaring på dette punkt må tilsidesættes. Tiltaltes forklaring herom har anklagemyndigheden anført som et væsentligt indicium.

Vidnet, akutlæge _____, har forklaret, at tiltalte havde en mistænkelig adfærd omkring genoplivningsfasen, men dette har ikke kunnet konkretiseres. Dette kan derfor efter rettens vurdering ikke tillægges betydning som et indicium med en særlig vægt. Dette gælder tillige oplysningerne, om tiltaltes adfærd på gårdspladsen skulle have været påfaldende, selvom vidnet A havde fødselsdag den pågældende dag, hvor tiltalte om morgenen havde deltaget i et arrangement for hende.

Retten finder, at oplysningerne om tiltaltes telefonopkald kl. 23.24, kl. 23.25 og kl. 23.32 fremstår som bemærkelsesværdige, herunder antallet af opkald, men kan, trods at tiltalte ikke har erindring om disse, alene tillægges dem betydning som et svagere indicium. Tiltaltes forklaring om årsagen til afdødes brillers fremtræden ikke svarer til, at hun skulle have sat sig på dem. Dette skal ses i sammenhæng med, at hun pakkede dem i en pose og smed dem ud. Dette er efter rettens vurdering et væsentligt indicium for, at tiltalte skulle have udøvet en adfærd, der kunne være voldsudøvelse over for afdøde.

Der er således indicier for, at tiltalte pågældende aften/nat skulle have handlet på en måde, som kan indebære vold overfor afdøde. Tiltalte kom tilbage til gården sammen med afdøde, men der er som nævnt intet gerningsvåben, og tiltalte har efter det foreliggende ikke et motiv for at udøve vold mod afdøde. Retten finder, at de foreliggende anførte indicier ikke er så tungtvejende, at de efter en samlet vurdering med sagens øvrige omstændigheder kan føre til en domfældelse. Der er således ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at finde tiltalte skyldig i voldsudøvelsen efter straffelovens § 245, stk. 1. Tiltalte frifindes derfor.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.